

DOPIŠ PRO TEBE

ZAMYŠLENÍ NAD ZRNKEM

20/80

» Ježíš jim předložil další podobenství: » S nebeským královstvím je to jako s hořčičným zrnkem, které člověk vzal a zasal na svém poli. Je sice menší než všechna semena, ale když vyroste, je větší než ostatní zahradní rostliny a stane se z něho keř, takže přilétají ptáci a hnízdí v jeho větvích. « (Mt 13, 31-32).

Semeno hořčice. Tak malé, tak snadno se dá přehlédnout. Člověk by řekl: nedomrlé. Porovnejme ho s takovým semenem hrachu a povězme upřímně: co se od takového » nic « dá očekávat? – Počkejte, semínko ještě nepadlo do země. Je tu jen přítomné. Jeho čas ještě nenadešel ...

I mezi námi žijí lidé, kteří se podobají hořčičným zrnkům. Lidé, kteří v tichosti a nenápadně konají dobro. Málokdo si jich všimne. Jedním takovým zrnkem byla Maria, matka Ježíšova. Jakoby to bylo dnes: Po ulici jde děvče, nese od studny vědro vody. Nenápadné děvče mezi jinými děvčaty pod modrým nebem Izraele. Neví, že Bůh ji od věčnosti miluje nade všechny ostatní lidi. Zatím se to nesmí dovědět. Nenadešla ještě doba, aby mohla přijmout cele Boží lásku. Srdce potřebuje čas, aby uzrálo. Její čas ještě nenadešel.

*Malé, nenápadné semeno? Kolik síly v něm vězí! Nesnažme se z něho dostat odpověď násilím, poskytněme mu čas. Jednoho dne padne zrnko do země. Otěhotní přemírou síly, kterou mu půda náhle poskytne. Zrnko hořčice se probouzí k životu. Vstřebává vše, co dostává – a dává hned dál. V tom okamžiku je jen jedno důležité, a na to se musí zrnko soustředit: **VŠE PŘIJÍMAT, VŠE DÁVAT, NENECHAT SI NIC PRO SEBE!***

V té daleké zemi se naplnil čas. Od začátku světa se nemohl

Bůh dočkat tohoto okamžiku. Maria překvapením zapomíná na celý svět kolem sebe: náhle cítí jakoby mohutný proud, proud lásky, který ji přelévá, znovu a znovu, a ona jako žíznící člověk říká své velké ANO! Ten proud ji oplodňuje, probouzí v ní život. Nastává doba intenzivního růstu. Bůh vstupuje mezi nás, do našich dějin.

Rostlinka hořčice již vystrčila nad zem své první malé lístky. Nikdo si jich ještě nevšimnul. Rostlinka roste dál a brzy je z ní keř, vysoký skoro jako dům. Kdo by to byl do toho seménka řekl! Větve keře jsou otevřeny směrem vzhůru a zvou naše opeřené přátelé, aby se posadili a odpočinuli si. Přecházejí měšce: slunce a déšť hovoří s keřem, nastává doba plodů. Dozrávají semena a keř se mimovolně ptá: » Přežiji ještě další zimu a léto, neuschnu? « Zatím se semena rozlétají v podzimním větru.

Ježíš přichází na svět. Nejdříve si ho nikdo ani nevšimá. Ale až doroste, stává se útočištěm nejubožejších – chudých, nemocných, opuštěných, hříšných. Lidé k němu přicházejí v zástupu a on jim poskytuje přístřeší svého srdce. Ježíš ale chce dát víc – a nejen těm, kteří mají možnost se s ním setkat. Nezbývá mu mnoho času – vyslovuje zralá slova, která mohou proniknout do lidských srdcí. Ta slova se podobají hořčičným zrnkům. Je v nich to podstatné a jsou lehká, proto se rozletí tak daleko do světa. PADNOU NA ÚRODNOU PŮDU?

Pane, tys zasal seménko své lásky do mého srdce. Chceš, aby mě celého proměnilo. Chceš, abych se stal pevným stromem, oporou pro druhé. Je to úloha nad mé síly a nahání mi strach. Přesto ti říkám své ANO; zní slabě. DEŇ MI SVOU SÍLU!

DAVID

HLEDAČ VZÁCNÉ PERLY

» Dále je to s nebeským královstvím jako s kupcem, který hledá vzácné perly. A když konečně najde jednu drohocennou perlu, jde, prodá všechno, co má a koupí ji. « (Mt 13, 45, 46).

Podobenství o vzácné perle nevystihuje pouze transcendentní charakter Božího království, totiž že KRÁLOVSTVÍ BOŽÍ JE NĚCO JINÉHO NEŽ KRÁLOSTVÍ NA ZEMI – stejně jako perla je něco jiného než cetka, ale mluví především o ABSOLUTNÍCH POŽADAVCÍCH BOŽÍHO KRÁLOVSTVÍ. Zamysleme se nad setkáním s Kristovým královstvím, zamysleme se nad teo-

logickým významem tří obrazů, které tvoří také prostor křesťanské existence.

Orientální bazar. Velké tržiště, které najdeme ve všech městech východu. Na první pohled chaos, křik, pohyb; najdeme zde všechno, potraviny, boty, šperky velké hodnoty, ale i pozlátko, cetky. Znalec se ovšem v této chaotické mnohosti dobře vyzná. Dovede hledat a dovede nacházet.

V podobenství o perle znamená tržiště dějiny světa, události, kulturu, všechno, co člověk tvoří a podniká, věci dobré i méně dobré, války, moc, říše, umění, nádheru měst – prostě všechno, co se děje, bude dít a dělo v našem životě. V dějinách můžeme najít skoro všechno, všechno se nám tu nabízí, všechno se snaží získat náš zájem, chce pro sebe naše srdce – ano – je to opravdové tržiště světa. Kolik receptů na štěstí a spokojenost, kolik spolků a společků. kolik pozlátka a cetek. Pravých a falešných perel je mnoho, všechny jsou promíchány – a kdo dovede správně vybrat, správně volit?

I dnes je svět velkým bazarem. Stačí otevřít radio nebo televizi, vyjít na ulici, stačí podívat se do novin – nabízí se nám všechno.

Hledač perel, orientální obchodník se šperky, putuje od bazaru k bazaru, od tržiště k tržišti. Dívá se, zkoumá, kupuje, smlouvá; je znalec perel, ví, co je pravé a co je imitace, co je vzácné a co je cetka. Nosí v sobě velký sen o nejkrásnější perle, o naplnění svého povolání, svého hledání. Snad jen doufá, snad se ani neodvažuje vyslovit svůj sen, aby se nezdálo, že je romantickým snilkem. Má rád své perly, ale není spokojen. Nespokojenost se projevuje neklidem a tím, že stále hledá absolutně dokonalou perlu.

Naše situace je podobná hledači vzácných perel. Každý v sobě nosíme sen o naplnění našeho osudu. Máme více méně rádi svou práci, máme svá díla, hodnoty, které jsme získali nebo vytvořili a které nám nabízejí své přátelství nebo krásu nebo poznání, moc, peníze. Není to špatné – a přece nejsme spokojeni. Cítíme neklid protože víme, že všechna ta nádhera a moc našeho světa je smrtelná. I hvězdy umírají. Nosíme v sobě pradávný sen o zaslíbené zemi. Sen o vzácné perle, o perle perel. Snad se za tento sen, tuto vidinu, tento přelud stydíme, ale zbavit se ho znamená upadnout do nudné podlidské existence.

Náhodné setkání a odpověď hledače – zde je střed podo-

benství. Hledač perel se setkává s perlou náhodně. Náhodné setkání je výraz chudý, nevystihuje celou hloubku toho, co Kristus chtěl říci. Hledač perel našel svou perlu ne proto, že byl šikovný, že si vše dobře zorganizoval a propočítal, že si tento nález vynutil. Stačila maličkost, náhoda a nebyl by ji našel. Snad perla čekala na něj?

Stejně je to s naším setkáním s Božím královstvím. To, že jsme se narodili v křesťanské rodině, že jsme potkali toho či onoho člověka, četli jistou knihu – to jsou okolnosti našeho setkání. Ale stačí se zamyslet třeba nad tím, že čteme tyto řádky, snažíme se o nich přemýšlet – řada drobných náhod, ne pevná a nezlomná přítčinnost. A právě tyto náhody skrývají či odkrývají jakousi osudovost – ne pohanskou, nýbrž křesťanskou. Odhalují, odkrývají nám ÚMYSL BOŽÍ LÁSKY. Boží království na nás čeká v dějinách, dnes a tady, v prostoru naší existence, v mnohosti událostí a věcí, a je na nás ABYCHOM JEJ POZNALI A SPATŘILI JEHO ABSOLUTNÍ, JEDINEČNOU VZÁCNOST, abychom viděli, že zde je naše zaslíbená země, naše perla – a nejen to, o čem jsme snili a po čem jsme toužili, ale mnohem víc. Náš neklid, naše nespokojenost, naše hledání v tomto světě se vším, co jsme už prožili a co prožít máme – je vlastně otvírání srdce a projev naší potřeby Boha, našeho hledání, naší TOUHY PO ABSOLUTNÍM » TY «.

Jak reagujeme na toto setkání? Světci reagovali jako onen hledač perel. Zde se zrodila jejich NOVÁ LOGIKA, KDY ZAČALI TEPRVE ŽÍT A EXISTOVAT. Jejich život dostal náhle pravou tvář a svět trhu, přízemní logiky a všednosti se divil a pohrdal jimi jako blázny, protože prodávali všechno, co nastrádali a vydělali.

Přízemní logika nikdy nepochopí jejich paradox, nevidí, že jejich království je nejvyšší a jediná moudrost. PARADOX KŘESŤANSKÉ EXISTENCE JE V TOM, ŽE BOHATNE A ROSTE TÍM, ČEHO SE VZDÁVÁ. Zřiká se světa, aby ho dostala lépe a dokonaleji. To je pravý smysl oběti a odříkání. Křesťanství není útek od světa, je svoboda, nové zamilování se do světa – ALE Z BOHA A Z KRISTA. Není ztráta, ale zisk. Je to absolutní proměňování vztahů a skutečností. CHUDOBA HLEDAČE PEREL MÁ SMYSL JEN TEHDY, ZÍSKÁ-LI ZA NI ABSOLUTNÍ HODNOTU.

Dr. K. V.

Své dotazy a připomínky pište na adresu:

VELEHRAD, Postfach 592, CH-8026 Zürich